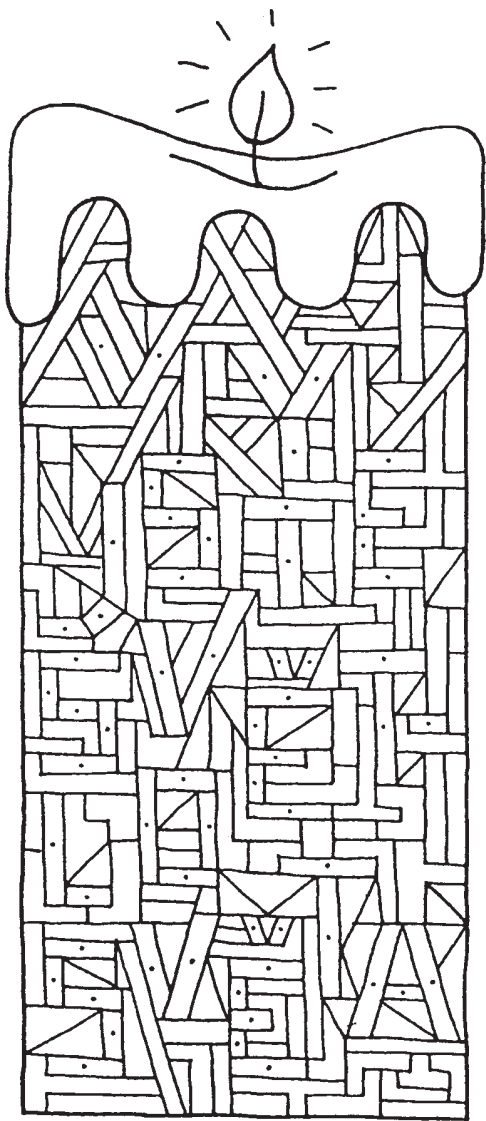

UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Když Maria a Josef poprvé přinesli Ježíše do chrámu, nazval ho stařec Simeon „světlem k osvětlení pohanů“. Prorokyně Anna „vyprávěla o tom Dítěti všem, kdo očekávali spásu“.

I dnešní svět potřebuje poznat Ježíše a dozvědět se, že jedině On může lidi zachránit - spasit. Ale kdo jim to řekne? Pán Ježíš spoléhá na nás. Říká nám slova, která objevíš, když vybarvíš ve svíci všechna políčka s tečkou:

TAJENKA:

Uzávěrka TRIA: příspěvky doručte do čtvrtka 18.2.2010

TRIO - farní list, vydává Řím. kat. farní úřad sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo nám.5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kancláře: svmoric@svmorice.net. E-mail pro příspěvky: svmorice@svmorice.net. Redakce P. Josef Říha, Ing. Petr Kvapilík, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ❖ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ❖ NEPRODEJNÉ! Copyright © 2010

On nás potěšuje v každém soužení

V minulém měsíci celým světem otrásla zpráva o ničivém zemětřesení na Haiti v městě Porto-au-Prince. Následně se rovněž v celém světě zvedla vlna solidarity, a také my jsme měli možnost přispět na pomoc, ať už přes některou charitativní organizaci, či při mimořádné sbírce, kterou vyhlásila Česká biskupská konference na 24. ledna.

Myslím, že si lidé naší planety dobře uvědomují úzký vztah mezi sebou navzájem, a že třeba si ještě v mnohém život vzájemně ztrpčují, v krizových situacích dokáží pomoci i ti, od nichž bychom to ani nečekali.

Všichni máme zkušenost s utrpením a tváří v tvář utrpení zůstáváme jaksi beze slov, podobně jako Job, když říká Bohu: *Spíš si položím ruku na ústa.*

Ano, při setkání s utrpením ustupují slova a spíše nastupuje soucit projevový jednoduchým gestem podání ruky, objetím, nasloucháním, projevem solidarity.

Kdo byl stížen menším či větším utrpením, je schopen rozemět tomu, kdo právě trpí. Různé krize, zdá se, nás lidi opravdu sblížují. A tak „raněný se opírá o raněného a neklesne žádný, byť by to s nimi sebehůře vypadalo.“

Do následujícího měsíce vám, milí farníci, přeji to, co apoštol Pavel Korintským na začátku svého druhého listu: *Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy! On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha. Jako na nás v hojnosti přicházejí utrpení Kristova, tak na nás skrze Krista přichází v hojnosti i útěcha.*

Přeji požehnaný celičkový měsíc únor.

P. Václav

Zápis do 1. třídy pro školní rok 2010/2011 do Církevní základní školy v Kroměříži

Kdy? úterý 9. února 2010 • středa 10. února 2010 • 14.00 do 18.00 hod.

Kde? budova 1. stupně CZŠ, Velké nám. 49, Kroměříž

www.czs-km.cz • info@czs-km.cz • tel.: 573 335 531

Těšíme se na Vás!

Sbírka na pomoc lidem postiženým zemětřesením na Haiti.

Ve farnosti sv. Mořice se vybrala částka 89.984 Kč,
ve farnosti Hradisko 14.174 Kč.

Všem dárcům děkujeme za štědrost. Pán Bůh zaplat!

List z kalendáře – únor

1.2.	<i>pondělí</i>	18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
2.2.	<i>úterý</i>	svátek Uvedení Páně do chrámu – žehnání svící při mši sv. u sv. Mořice v 17 hod.
3.2.	<i>středa</i>	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi 16.30 hod. – biblická hodina v učebně u sv. Mořice (viz pozvánka) NEBUDE studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
4.2.	<i>čtvrtek</i>	17.30 hod. – adorace za duchovní povolání s možností získat plnomocné odpustky
5.2.	<i>pátek</i>	15.00 – 17.00 hod. – svátost smíření u sv. Mořice
6.2.	<i>sobota</i>	
7.2.	<i>neděle</i>	
8.2.	<i>pondělí</i>	15.00 hod. – biblická hodina v PL (viz pozvánka) 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 16.30 hod. - Adopce srdce - RNDr. Josef Kuchyňa - přednáška s promítáním o hnutí Maitri, které podporuje podvyživené děti z Konga a sirotky po genocidě ve Rwandě - Muzeum Kroměřížska Již od 4. února 2010 k Adopci srdce výstava fotografií v Muzeu Kroměřížska . Trvá do 28. února a je přístupna denně mimo pondělí od 9-12 a 13-17 hod. 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
9.2.	<i>úterý</i>	
10.2.	<i>středa</i>	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
11.2.	<i>čtvrtek</i>	
12.2.	<i>pátek</i>	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
13.2.	<i>sobota</i>	15.00 hod. – maškarní ples pro děti v děkanátním centru
14.2.	<i>neděle</i>	
15.2.	<i>pondělí</i>	16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
16.2.	<i>úterý</i>	16.30 hod. – přednáška Ing. Fr. Valdštyňa: Život a doba sv. Mořice - Muzeum Kroměřížska NEBUDE večerní mše sv. u sv. Mořice!
17.2.	<i>středa</i>	Popeleční středa – den přísného postu od masa a újmy 10.20 hodin - setkání maminek s dětmi 17.00 hod. – mše sv. s udílením popelce u sv. Mořice 18.00 hod. – studentská mše svatá s udílením popelce u sv. Jana Křtitele
18.2.	<i>čtvrtek</i>	14.30 hod. – setkání seniorů ve farním klubu u sv. Mořice
19.2.	<i>pátek</i>	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně

skupiny. Don Versiglio a Don Caravario se snažili všemožně tomuto zločinu zabránit. Byli však srazeni na zem a svázáni. Jejich kříže, které nosili, byly fanatiky ateistickými komunisty nenáviditelně utrženy, surově byli zbiti, a protože se modlili, byli oba nemilosrdně zastřeleni.

Don Versiglia a Don Caravario byli papežem Janem Pavlem II. dne 15. 5. 1983 prohlášeni za blahoslavené a pak dne 1. října 2000 byli prohlášeni za svaté. Dne 13. listopadu (totiž v den, kdy v roce 1875 první salesiánský misionář opustil přístav v Janově pro Jižní Ameriku) každé salesiánské společenství slaví mši sv. za zemřelé dobrodince a členy salesiánské rodiny.

Sv. Callisto Caravario (1903-1930), kněz a salesiánský misionář, mučedník v Číně

Callisto Caravario se narodil v Cuorgne (Turín, Itálie), dne 18. června 1903. Když se setkal s Mons. Versigliou v Turíně v roce 1921 řekl: „Já přijdu připojit se k práci v Číně“. Své slovo dodržel a odešel do Číny o dva roky později. Jako mladý kněz, věrný svému náboženskému zasvěcení a vroucí lásce, byl s Mons. Versigliou na pastorační návštěvě v oblasti Lin Chow a tam byli surově fanatickými komunisty umučeni.

Při jejich blahořečení v roce 1983, papež Jan Pavel II. uvedl, že jsou příklady evangelijního ideálu, totiž pastýři, kteří dávají život za své stádo, pro věc pravdy a spravedlnosti, kteří statečně bránili slabé a chudé. Zvítězili tak nad zlem hříchu a smrti.

Ing. Petr Kvapilík

Bazar nabízí

- Kovové sloupky na plot obdélníkového tvaru, výška 110 cm nad zemí, 10 ks. Cena dohodou.
- Kovové rámy prosklené 150x220 cm vhodné na skleník či pařeniště, cena za odvoz.
- Prázdné včelí úly, přenosné, dřevěné – zdarma.

Masopust v praxi

● Manželský pár se rozhodne strávit týden u moře a uniknout zimě. Z pracovních důvodů manželka může odletět až o den později. Manžel odletí podle plánu. Po ubytování v hotelu vytáhne notebook a vyšle e-mail své ženě. Stane se mu hloupá chyba: při zadávání adresy vynechá jedno písmenko a e-mail se dostane k jedné vdově, která právě včera uložila manžela do hrobu. Vdova prohlíží došlé soustrastné pozdravy od přátel. Ve chvíli, kdy její syn vstoupí do pokoje, žena už leží v bezvědomí. Syn se podívá na monitor počítače, kde stojí: Komu: mé opuštěné ženě. Od: tvého muže, který odešel dříve. Věc: dorazil jsem. Nejdražší, jsem zde v pořádku. Už jsem se celkem zabydlel a vidím, že je vše připravené na tvůj zítřejší příchod. Přeji Ti šťastný let. Očekávám Tě. Miluji Tě. Tvůj manžel. P.S. Tady je ale horko.

● Potkají se dva myslivci. Lojza říká Pepovi: „Odkud máš tu lišku na krku?“ „Ale, klekl jsem si k noře a zavolám, huhuhu!...Čekám, střelím a hned byla za krkem.“ Za týden se znovu potkají. Znovu se Lojza udiveně ptá: „Odkud máš ten medvědí kožich?“ „Snadné, uviděl jsem velkou díru, zavolám, huhuhu! Zamířím, vyběhl medvěd a hned ležel.“ Za týden potká Pepa Lojzu. Lojza o berlích, ořechovou hlavu,.... Pepa se ptá: „Cos dělal?“ „Ani se neptej, šel jsem k tunelu, zavolám huhuhu! Namířím, čekám aa on to vlak!“

kde je pohřben i sv. Lukáš a původní zdobená schránka zůstala s ostatními ostatky v kostele sv. Matěje v Trevíru. Podle řeckých pramenů byl však údajně pohřben v římské pevnosti Gonio (Apsaros) v Gruzii.

Západní církev slavila svátek svatého Matěje 24. února a tak jej dodnes slaví luterské církve, kdežto v katolické církvi byl svátek *od roku 1970 přesunut na 14. květen*. Tak jej dnes slaví také anglikánská a episkopální církev. Ve východních církvích se svátek slaví 9. srpna.

Matěj je mužské křestní jméno. Původně hebrejské jméno Mattijah znamená „dar Boha Jehovy“, proto se někdy překládá jako Božidar nebo Modest. Starší podobou jména je Matyáš. Později se z původního jména odlišila ještě podoba Matthaios, tedy Matouš.

Svatému Matěji je zasvěceno mnoho kostelů a Matěj je také běžné křestní jméno. Světce měli naši předkové ve velké oblibě a Matějské poutě byly jedny z největších a nejslavnějších. Tradiční pražská pout se konala u kostela sv. Matěje v Praze – Dejvicích. Ostatně, tradice těchto poutí se zachovala dodnes, i když v trochu jiné podobě.

Tradiční Matějská pouť v Praze jako zábavní akce *stále začíná 24. února*, už dávno se však nekoná u kostela svatého Matěje nad šáreckým údolím, kde původně vznikla. Vzhledem k přesunu svátku v českém liturgickém kalendáři na 14. květen se původní svatomatějská pouť (u kostela svatého Matěje) nyní slaví v odlišném termínu. Apoštol sv. Matěj „se prochází“ spolu s dalšími apoštolů i v pražském staroměstském orloji.

Pranostika: „Najde-li Matěj led, seká je hned; nenajde-li led, dělá ho hned.“
Nebo také: „Svatý Matěj tluče led, a když ho nemá, dělá ho hned.“
Také: „Svatý Matěj zimu tratí, když netratí, obohatí“. „Jaký mráz bude večer a v noci na svatého Matěje, takový bude za 40 dní pořad“. „Na Hromnice metelice všechny cesty zametá, svatý Matěj rád je zase odmetá.“

Jeho atributy jsou sekera (jako nástroj jeho umučení), kniha a svitek, kopí, kamení.

Sv. Salesiánští mučedníci, svátek 25. 2. (Den jejich umučení.)

Sv. Luigi Versiglia (1873-1930), biskup, salesián, mučedník v Číně

Luigi Versiglia se narodil v Oliva Gessi (Pavia, Itálie) dne 5. června 1873. Přišel do oratoře Dona Bosca, když mu bylo dvanáct let a pokračoval ve své snaze stát se salesiánským knězem. Po svém vysvěcení v roce 1895 strávil deset let jako novic mistr v Genzano di Roma. V roce 1906 vedl první salesiánskou misijní výpravu do Číny, která naplňuje proroctví, které často opakoval sv. Don Bosco. Původně měli mateřský misijní dům v Macau, on potom otevřel další nové misie v oblasti Shiu Chow. Po biskupském vysvěcení v kantonské katedrále dne 9. 1 1921 se stal 25. 2. 1930 prvním umučeným salesiánským misionářským biskupem v Číně.

Byl to muž moudrosti a obdařený neúnavnou energií, skutečný pastýř, zcela oddaný svému poslání. Dal svému vikariátu pevnou infrastrukturu, se seminářem, domy pro formaci nových kněží, s různými rezidencemi, se sirotčinci a domovy důchodců. Byl spíše otcem, než formální autoritou. Vedl lidi svým příkladem houževnaté práce a křesťanské lásky.

Dne 25. února 1930 byl s Don Caravariem a pěti dalšími mladými lidmi navštívit malé křesťanské společenství na Lin Chow (Li Tau Tseu). Byli zastaveni skupinou těžce ozbrojených komunistů, kteří napřed po nich požadovali peníze za ochranu, ale pak chtěli i znásilnit tři mladé ženy z jejich

19.2.	<i>pátek</i>	17.00 hod. – křížová cesta u sv. Mořice, následuje mše sv.
20.2.	<i>sobota</i>	
21.2.	<i>neděle</i>	17.30 hod. – křížová cesta u sv. Jana Křtitele, následuje mše sv.
22.2.	<i>pondělí</i>	16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. - příprava snoubenců na sv. manželství
23.2.	<i>úterý</i>	
24.2.	<i>středa</i>	10.20 hod. - setkání maminek s dětmi 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
25.2.	<i>čtvrtek</i>	
26.2.	<i>pátek</i>	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.00 hod. – křížová cesta u sv. Mořice, následuje mše sv. 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
27.2.	<i>sobota</i>	
28.2.	<i>neděle</i>	17.30 hod. – křížová cesta u sv. Mořice, následuje mše sv.

List z kalendáře – Hradisko

- ❖ 2.2. úterý – **18.00 hod.** – mše sv. s žehnáním svící
- ❖ 5.2. pátek - **dopoledne** – návštěva nemocných
- ❖ 8.2. pondělí – **19.00 hod.** – na faře v Hradisku – začátek duchovní obnovy Škola modlitby pro všechny
- ❖ 15.2., 22.2. pondělí – 19 hod. – duchovní obnova na faře
- ❖ 17.2. Popeleční středa – 18 hod. - mše sv. s udílením popelce
- ❖ **Křížové cesty** budou v neděli ve **14.30 hodin.**

Pozvánka

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu** s modlitbou, která bude **ve středu 3.2.2010 v 16.30 hod.** v učebně u sv. Mořice.

Téma: Bible ekumenická a Bible Jeruzalémská - rozdíly

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu** s modlitbou, která bude v Psychiatrické léčebně **v pondělí 8.2.2010 v 15.00 hod.** v kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Téma: Bible ekumenická a Bible Jeruzalémská - rozdíly
MUDr. Pořízek Bohuslav

Farnost Panny Marie Kroměříž opět pořádá „**Pouť do Svaté země**“ od 1.3. do 8.3. 2010 s průvodcem Dr. M. Mojžišem. Odlet z Ostravy, autobus na letiště zajištěn. Konečná cena 16.200 Kč + 50 USD mimo kapesné. Po domluvě možnost jednodenního výletu do Petry s příplatkem. Všechny informace na www.izrael.kromeriz.cz nebo tel.: 573 36 10 40, mob. 732 724 568.

Arcidiecézní charita Olomouc
v čele s ředitelem Václavem Kepřtem
pořádá **ve středu 10.2.2010 v 18.00 hod.**
v aule Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži

děkanátní setkání na téma:

CHARITATIVNÍ SLUŽBA VE FARNOSTI

Setkání je určeno:

- ✓ pro kněze a jáhny farností
- ✓ pro stávající zaměstnance Oblastní charity a farních charit
- ✓ pro všechny členy ekonomických a pastoračních rad farností děkanátu Kroměříž
- ✓ pro charitativní dobrovolníky
- ✓ a pro ostatní, kteří chtějí ve farnostech oživit charitativní činnost

Program:

- > prezentace diakonie ve farnosti
- > diskuse

Jubilejní rok - 750 let kostela sv. Mořice

- V lednu oslovili organizátoři ředitele a vyučující výtvarné výchovy na základních a středních školách v Kroměříži a předložili jim podmínky výtvarné soutěže „Kostel sv. Mořice očima mladých výtvarníků“. Vesměs všichni zástupci škol byli potěšeni tímto záměrem a mají dostatek času zapojit se do výtvarné soutěže, která vyvrcholí vernisáží nejlepších prací 7. června.
- V zájmu organizátorů je klást důraz na duchovní podstatu jubilejního roku. Proto na prvním místě chceme pozvat všechny farníky, všechny občany města a okolí k duchovní obnově, která bude v **sobotu 6. března** po celý den na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. Duchovní obnovu povede společenství Blahoslavenství z Dolan u Olomouce pod vedením otce Vojtěcha. Udělejte si na tento postní den – na celou sobotu volno a přijďte se duchovně zastavit na své cestě ke svatosti. Osobní pozvánku s programem obdržíte některou příští neděli.
- V oddíle „poutě“ najdete pozvání na zářijovou pouť ke hrobu sv. Mořice do Švýcarska. V rámci poutě navštíví poutníci ještě posvátná a památná místa ve Švýcarsku a ve Francii.

Postní duchovní obnova v Hradisku Scala paradisi – škola modlitby

Postní doba nabízí prostor pro hlubší setkávání se s Bohem. Také díky roční době může být časem vhodným pro exercicie, různá duchovní cvičení, četbu a osobní duchovní růst. Načerpanou sílu z prohloubené víry potřebujeme v dnešním světě, ať žijeme nebo pracujeme kdekoli a v jakémkoliv věku. Porozumět lépe Božímu jednání, ujistit se o tom, že on zůstává Pánem nade vším, prožít setkání s Jeho láskou v konkrétní situaci svého života je nezbytné pro to, aby křesťané nemalomyslněli.

Modlitba je často to jediné, co můžeme pro druhé udělat, často je to ovšem to nejvíc, co uděláme dobře. Prostupuje naše vystupování, vztahy i výsledky našich činností, skrže ni a náš život tak Bůh vstupuje do současnosti. My sami jsme při tom velmi obdarováni a náš život ztrácí bolestnou lidskou

oběti, kdy se duchovní matka vzdává duchovní útěchy pramenící z modlitby a věnuje je z lásky knězi. Nebo když trpělivě snáší osamocenost, vyprahlost, zkoušky, pokušení, neútechu či odmítání ze strany druhých, které tak často kněží zakoušejí a věnuje je z lásky jako duchovní dárek knězi. Podobně i nemoc nebo tělesná bolest nesená v duchu víry se může stát bohatým darem milosti pro kněze.

Všechny tyto podněty nás mají vyburcovat k sice neviditelnému, ale mnohem hlubšímu prožití duchovního mateřství. Ukazuje se, že modlitba a oběť věnovaná z lásky v tomto nadpřirozeném smyslu je nejzřetelnější a nejmocnější pomocí, kterou dnes kněží tolik potřebují. *P. Jan Mach*

Svatí na únor Sv. Matěj, apoštol, svátek 24.2.

Sv. Matěj byl synem zbožných a bohatých rodičů ve městě Betlémě. Byl tak velmi zbožný, že se stal jedním ze 72 učedníků Ježíšových. Byl přítomen na Ježíšových kázáních, při zázracích i zmrtvýchvstání.

Protože Jidáš Iškariotský zradil a poté se oběsil, bylo třeba doplnit apoštolský sbor zpět na počet dvanácti, který symbolizoval počet dvanácti izraelských kmenů. Ve Skutcích apoštolů (Sk 1,15-26) se dočítáme, že byli vybráni dva zbožní mužové, Josef Barsabáš a Matěj. Apoštolové se společně s Pannou Marií sešli a modlili se, aby si Pán vybral toho, kdo má doplnit apoštolů. Při losování měl větší štěstí Matěj, na kterého pak vstoupil Duch Svatý.

Svatý Matěj (také Matyáš, z hebrejského a řeckého Matthias) se tedy stal apoštolem a začal kázat svým spoluobčanům a později se vydal dál, prochodil Etiopii, Kapadocii a Makedonii a všude mezi lid šířil svaté Evangelium. V Makedonii však byl zajat, přivázán na kříž, kamenován a 24. února roku 63 sťat sekýrou.

O Matějově životě víme jen tolik, že byl Žid, že s Ježíšem „chodil od křtu Janova“. Skutky apoštolů uvádějí, že na návrh apoštola sv. Petra byl losováním vybrán jako náhrada za zemřelého zrádného Jidáše: Vybrali tedy dva, Josefa jménem Barsabas, zvaného Justus, a Matěje; pak se modlili: „Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil, aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a odešel tam, kam patří.“ Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti apoštolům. (Sk 1,23-26) Patřil tedy patrně k širšímu okruhu Ježíšových „učedníků“. Palestinu, kde žil trvale, opustil ještě před jejím zničením Římany. Z Jeruzaléma docházel spolu se svatými apoštolů Ondřejem a Petrem do Antiochie Syrské. Dostal se dokonce až do kapadockého města Tiane a Sinope. Během třetí misijní cesty sv. apoštola Ondřeje jej doprovázel právě apoštol Matěj, dorazili do měst Edessa a Sevastie. Podle tradice pobýval sv. Matěj i v západní Gruzii a Makedonii, kde byl mnohokrát vystaven smrtelnému nebezpečí.

Podle různých tradic tedy působil jako misionář v Judsku a v dnešní Gruzii, kde sám činil Pánovým jménem velké zázraky a mnohé obrátil na víru v Krista. Zemřel kolem roku 63, kdy podstoupil mučednickou smrt. Podle jedněch jako mučedník v Jeruzalémě, podle jiných v Kolchidě (Gruzii).

Podle velmi staré tradice dala svatá Helena jeho ostatky převézt biskupem Agriciem na počátku 4. století do Trevíru (v Německu). Na začátku druhého tisíciletí byly jeho ostatky vyzvednuty. Lebka se dostala do relikviáře podoby busty do chrámu S. Maria Maggiore v Římě. Další relikviář je patrně v Padově,

i uprostřed únavy, že tato únava může být i krásná, neboť je potřebná. Vždy pomáhá především k tomu, aby lidé přijali a doufali především v Boží světlo a Boží lásku.

Benedikt XVI. Setkání s kněžími a jáhny v Německu 14. září 2006

Duchovní mateřství za kněze

Povolání žít duchovní mateřství pro kněze je poměrně neznámé, stěží pochopené a v důsledku toho i málo prožívané i přes jeho základní a životní význam. Je to povolání často skryté a ne zjevné lidským očím, ale umožňuje předávat duchovní život. Papež Jan Pavel II. byl přesvědčen o jeho důležitosti a proto založil konvent klausurovaných sester přímo ve Vatikánu, kde se sestry modlí na úmysly papeže a světové církve.

Kněžá a duchovní matky kněží podle příkladu Ježíše a Marie

Řešení aktuální situace církve v sekularizovaném světě, uprostřed mnoha krizí víry, hledal papež, biskupové, kněží i věřící už mnohokrát. Stále zřetelněji se ukazuje, že hledané východisko se nachází v obnovení kněží a úzce souvisí s tzv. „Duchovním mateřstvím pro kněze.“ Matky a ženy skrze toto duchovní mateřství přijímají podíl na universálním mateřství Mariině, jako matky Věčného Velekněze a zároveň matky všech kněží po všechny věky. Jestliže už v přirozeném životě platí, že dítě je v matce počato, z ní se rodí, sytí a je opečováváno, o co víc to pak platí i v duchovním životě. Za všemi kněžími stojí duchovní Matka, která toto své povolání přijala od Boha, skrze duchovní bolesti je na svět přivedla, sytila je a všechno, co v životě činila, nabízela Bohu jako dar, aby se stali svatými kněžími, kněžími, kteří jsou věrní své zvláštní Identitě a svému zvláštnímu poslání.

Kdo se může stát duchovní matkou pro kněze?

Žena, která se chce stát duchovní matkou pro kněze, nemusí být nutně zároveň tělesnou matkou některého z kněží. Nezávisle na věku a postavení to mohou být všechny ženy – svobodné, provdané, vdovy i řádové sestry. Každá z nich může své utrpení v lásce obětovat za kněze a stát se tak jejich duchovní matkou. Toto povolání potvrzuje také papež Jan Pavel II., když mohl ještě číst a psát, vyjádřil vděčnost svaté Hyacintě z Fatimy za její pomoc v jeho pastýřském úřadě: *Vyjadřuji svou vděčnost svaté Hyacintě za její modlitby a oběti, které věnovala svatému Otci, neboť ona viděla mnoho utrpení.*

Ani muži nejsou přirozeně z pomoci za nová povolání a posvěcení kněží vyloučení. Všichni máme přece těmto povoláním napomáhat a s nimi spolupracovat. V tomto zvláštním čase potřebuje toto povolání podporu nás všech, aby se kněží v důvěře stali ve svém povolání svatými.

Jak pomáhá duchovní matka knězi?

Není přirozeně možné, aby žena, která se vnitřně rozhodne: „*ráda bych Bohu celý svůj život věnovala za svatost kněží*“, stále konkrétně na své duchovní mateřství myslela. To je starost Ježíšova. Kupříkladu žena žijící v rodině věnuje jako svůj duchovní dárek knězi všechny své radosti, povinnosti a starosti všedního dne. Konkrétním dárkem může být i krátká modlitba po svatém přijímání, chvíle strávená při návštěvě kostela před svatostánkem nebo modlitba růžence. Dnešní kněží jsou často zavaleni pastoračními a administrativními úkoly, že sami mnohdy stěží nacházejí chvíli tiché osobní modlitby. Zvlášť velkou pomocí pro kněžský život jsou duchovní

tvrdost. I naše problémy se začínají řešit, když se modlíme za druhé. Je ovšem potřeba vědět, jak na to, obzvláště když nás naše dosavadní zkušenost vybízí ke zdokonalování.

Nabízíme každému možnost účasti na osmítýdenním semináři – průvodci v modlitbě jako dialogu s Bohem. Společná setkání jedenkrát týdně budou vždy v pondělí v 19 hodin na faře v Hradisku, kde bude probíhat katecheze a společné sdílení. Každý účastník obdrží krátké texty na rozjímání úryvků z Písma pro jednotlivé dny.

První úvodní setkání s katechezí „Jak se modlit za své děti“ a s organizačními pokyny k celému semináři začíná v pondělí dne 8. února 2010 v 19.00 hod. Těšíme se na vzájemné obohacení.

Farnost sv. Mořice připravuje:

● Na poslední týden v červenci 2010 připravujeme týdenní **zájezd na Slovensko** s pobytem pod Vysokými Tatrami ve Svitú. Na programu bude poutní místo Turzovka, výlety do Vysokých Tater, návštěva poutního místa Levoča a biskupství ve Spišském Podhradí a především putování Slovenským rájem.

4 noci s polopenzí za 70 euro, cestovné 1.000,- Kč.

Hlaste se ve farní kanceláři sv. Mořice se zálohou 1.000 Kč/osoba.

● Poutí ŘÍM 2010

Obdrželi jsme nabídku poutního domu Velehrad v Římě k prázdninovému pobytu. Vedle návštěv památek města Říma budou v programu i výlety do krásného okolí města a koupání v moři. Hlavně pro rodiny, mládež a maturanty za odměnu.

Termín: 3.8. (úterý) - 10.8.2010 (úterý)

Ubytování: v poutním domě Velehrad (15 minut od Vatikánu) 4 noci se snídaní

Cena: 3.000 Kč (doprava) 68 euro (4x ubytování se snídaní)

Předpokládaný program:

- 3.8.** : odjezd z Kroměříže
- 4.8.** : audience u Svatého otce, Řím
- 5.8.** : Řím
- 6.8.** : Rietské údolí
- 7.8.** : Řím
- 8.8.** : Řím – koupání v moři
- 9.8.** : Dolomity

10.8. : návrat

Hlaste se ve farní kanceláři sv. Mořice se zálohou 1.000 Kč/osoba.

● Poby v Dolomitech

v termínu 4.9. – 11.9.2010
Cena: 3.500 Kč (doprava + strava) a 78 euro (ubytování)

Hlaste se ve farní kanceláři sv. Mořice se zálohou 2.000 Kč/osoba.

● Ve spolupráci s CK Miklastour z Prostějova připravujeme **poutí ke hrobu sv. Mořice do Švýcarska**. Program od 16. do 21. září 2010 (čtvrtek – úterý) zahrnuje poutní místo Einsiedeln, klášter Saint Maurice, Chamomix – horské středisko pod Mont Blancem, návštěva Ženevy a Bernu. 3x ubytování ve F1 se snídaní za 25 euro, cestovné 3.000,- Kč
Hlaste se ve farní kanceláři sv. Mořice se zálohou 1.000 Kč/osoba.

První rok existence DĚKANÁTNÍHO CENTRA PRO RODINU KROMĚŘÍŽ je za námi.

Průřez jeho činností za uplynulý rok 2009, byl prezentován 16. ledna na Děkanátním plese v kulturním domě formou nástěnky s fotografiemi. Ta je nyní umístěna v našem kostele sv. Mořice.

Všem, kteří jakoukoli formou (peněžitým darem, prací, organizací aj.) přispěli k činnosti centra, srdečně děkujeme. Děkujeme také olomouckému arcibiskupovi J. Graubnerovi, který dal pokyn k založení Centra pro rodinu v našem městě. Následně děkujeme našim kněžím P. Josefu Říhovi z farnosti sv. Mořice a P. Markovi Adamczukovi z farnosti Panny Marie, u kterých nacházíme velkou podporu.

Chceme využít a rozvíjet v tomto novém roce 2010 to, co se nám v uplynulém roce podařilo.

Týdenní program a akce centra pro rodinu jsou prezentovány na naší adrese:

www.cpr-kromeriz.cz

Nejbližší akce: 13. února 2010 - Dětský karneval (15.00 – 17.00 hod.) v prostorách CPR

únor 2010 - setkání s komunitou Emmanuel (datum upřesníme, viz - plakát) za CPR, Helena Župková

V předvánočním období roku 2009 proběhla již dvanáctým rokem sbírka
Vánoční hvězda.

Společně se nám podařilo shromáždit zatím nejvyšší částku, a to **1 268 970 Kč**. Výtěžek bude věnován na humanizaci prostředí a léčby pro děti na hemato-onkologickém oddělení na Dětské klinice v Olomouci, přesněji na financování výtvarné výzdoby posledního pokoje pro malé pacienty, na sociální program pro rodiny nemocných dětí - placení poplatků za pobyt v nemocnici za dítě a matku, zakoupení dárek dětem na narozeniny, svátek a ukončení léčby. Poskytneme finanční podporu rodině v případě, že nemocné dítě musí podstoupit transplantaci kostní dřeně v Praze. Naším cílem je co nejvíce zpříjemnit dětem jejich dlouhodobý a náročný pobyt v nemocnici.

Část výtěžku využijeme pro realizaci rekondičních pobytů v letním i zimním období, které usnadňují dětem po ukončení léčby návrat do běžného života, podporují její psychickou i fyzickou kondici.

Srdečně Vám děkujeme za Vaši pomoc a ochotu při organizaci celé akce.

Jsm rádi, že společně s námi věříte v úspěšnou léčbu těžce nemocných dětí.

Ať se Váš život naplní zdravím, láskou, pohodou a porozuměním po celý rok.

S úctou *Ivana Foltýnová, Eva Dvořáková*

Sdružení Šance - sdružení rodičů a přátel hemato-onkologicky nemocných dětí

Tříkrálová sbírka 2010

v Oblastní charitě Kroměříž
Celková sbírka činí 527 837 Kč.
Obce: 337 523 Kč

Město Kroměříž: 190 314 Kč
Výsledky z jednotlivých částí Kroměříže se dozvíte na tel. čísle: 573 343 648 nebo 737 630 670.
Oblastní charita Kroměříž ze srdce děkuje všem dárcům. Získané finanční prostředky budou použity

na přímou pomoc sociálně slabým rodinám, osobám s postižením, na zdravotní pomůcky v Charitním domě pokojného stáří v Cetechovicích a na humanitární pomoc v zahraničí.

Děkujeme také všem, kdo se na Tříkrálové sbírce podíleli, ať už to byli vedoucí skupinek koledníků, samotní koledníci, kněží, starostové a zastupitelé obcí a měst.

toužím je vlévat do lidských duší. Ach, jakou bolest mi působí, když je nechtějí přijmout. (...) Řekni bolavému lidstvu, ať se přitulí k mému milosrdnému Srdci, a já je naplním pokojem. (Dn 1074) Lidstvo nenalezne pokoj, dokud se s důvěrou neobráť k mému milosrdství. (Dn 300)

Říkej světu o mém milosrdství, ať celé lidstvo pozná mé neproniknutelné milosrdství. Je to znamení posledních časů, po něm přijde den spravedlnosti. Dokud je

čas, ať se utíkají k prameni mého milosrdství, ať čerpají z krve a vody, která pro ně vytryskla. (Dn 847)

Dříve než přijdu jako spravedlivý soudce, otevírám nejprve dokořán dveře svého milosrdství. Kdo nechce projít dveřmi milosrdství, musí projít dveřmi mé spravedlnosti... (Dn 1146)

Poznámka: Dn je použitá zkratka pro Deníček, ve kterém jsou písemně zaznamenány, modlitby, zjevení a myšlenky s. Faustyny.

Ing. Antonín Souček

ROK ZA POSVĚCENÍ KNĚŽÍ: PROSTE PÁNA ŽŇĚ

Papež Benedikt XVI. se na setkání s kněžími a jáhny v Německu v roce 2006 vyslovil k problematice kněží a duchovního povolání. Jaké řešení nabízí? Co proto můžeme udělat? Co to znamená, že má kněz svou duchovní matku? Zkuste si přečíst tento krátký článek.

Proste Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň

„Proste Pána žně, aby poslal dělníky“. To znamená: Žeň je tady, ale Bůh se chce spojit s člověkem, aby s ním spolupracoval. Bůh potřebuje člověka. Potřebuje takového, který řekne: Ano, jsem připraven stát se dělníkem této žně, jsem připraven Ti pomoci, aby tato žeň, která zahrnuje každého člověka, byla s pohledem na věčnost dokončena ve věčném společenství s Bohem, ve společenství radosti a lásky.

„Proste Pána žně“. To znamená také: My se nemůžeme k povolání jen tak jednoduše rozhodnout, musí přijít od Pána. Nemůžeme, tak jako v jiných povoláních, jednoduše lidi nabírat skrze personální management nebo připravenou strategii. Povolání musí vždy hledat cestu od srdce Božího k srdci člověka. Aby tedy mohlo toto povolání do srdce člověka vstoupit, potřebuje i našeho prostřednictví.

Prosit o to Pána žně tedy především znamená, modlit se z hloubi svého srdce: Prosim, učíš to přece! Vyburcuj pracovníky! Naplň je nadšením a radostí z Evangelia! Dej jim poznat, že to je poklad všech pokladů a jestliže jim byl otevřen, musí jej předávat dál.

Jsm schopni pohnout srdcem Božím. Ale naše modlitba k Bohu nespočívá pouze ve slovech, slova musí provázet činy tak, aby z našeho modlícího se srdce jiskřila radost z Boha a z Evangelia a přeskočila i do jiných srdcí lidí a zapálila v nich schopnost říci Bohu „Ano“. Jako lidé modlitby, naplnění jeho světlem, přicházíme k druhým a přinášíme jim naši modlitbu a Boží přítomnost a On sám v nich může konat své dílo. V tomto smyslu chceme vždy znovu prosit Pána žně a pohnout Jeho srdcem a spolu s ním se dotknout i srdcí druhých skrze naši modlitbu. A On jim, podle své vůle, dá schopnost odpovědět „ano“ a připravenost obstat ve všech pokušeních tohoto času, v žáru dní i temnoty nocí v důvěře v Jeho službě. Tak budou stále poznávat

Obraz Božího milosrdenství

Na závěr vánoční doby jsme požehnali nový obraz v našem kostele sv. Mořice – obraz Božího milosrdenství. Jeho původ je spjat s vizí sestry Faustyny v Płocku 22. února roku 1931, během níž Kristus vyjádřil přání, aby byl takový obraz namalován a opatřen slovy: „Ježíši, důvěřuji Ti“.

Obraz znázorňuje zmrtvýchvstalého Krista, jehož ruce i nohy nesou stopy ukřížování. Z probodeného Srdce, které na obraze není vidět, tryskají dva paprsky: červený a světlý. Na otázku, co znamenají, Pán Ježíš vysvětlil: Světlý paprsek znázorňuje vodu, která duše ospravedlňuje; červený paprsek představuje krev, která je životem duší... Tyto dva paprsky vytryskly z nitra mého milosrdenství tehdy, když mé umírající Srdce bylo na kříži otevřeno kopím. (Dn 299)

Jinými slovy, paprsky představují svátosti, svatou církev zrozenou z probodeného Kristova boku a dary Ducha Svatého, jejichž biblickým symbolem je voda. Štasten, kdo bude žít v jejich stínu, řekl Ježíš, neboť ho nezasáhne spravedlivá Boží ruka. (Dn 299)

Obraz tedy ukazuje veliké Boží milosrdenství, které bylo plně zjeveno ve velikonočním Kristově tajemství a v církvi se uskutečňuje nejúčinněji prostřednictvím svátostí. Obraz má plnit funkci nádoby k čerpání milosti a znamení, které věřícím připomíná nutnost důvěry k Bohu a milosrdenství k bližním. Postoj důvěry vyjadřují slova napsaná dole na obraze: *Ježíši, důvěřuji Ti*.

Obraz má připomínat požadavky mého milosrdenství, neboť ani ta nejpevnější víra není bez skutků nic platná, řekl Pán Ježíš. (Dn 742)

Úcta k tomuto obrazu spočívá v modlitbě založené na důvěře, ve spojení se skutky milosrdenství. Takto chápanému kultu obrazu přislíbil Pán Ježíš: milost spásy, velké pokroky na cestě křesťanské dokonalosti, milost šťastné smrti a všechny ostatní milosti a časná dobra, o která Ho budou milosrdní lidé s důvěrou prosit.

Podávám lidem nádobu, se kterou mají přicházet pro milosti k prameni milosrdenství. Tou nádobou je tento obraz s nápisem: Ježíši, důvěřuji Ti, řekl Pán Ježíš sestře Faustyně. (Dn 327) Prostřednictvím tohoto obrazu budu duším udílet mnoho milostí. Proto ať je všem přístupný. (Dn 570) Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvlášť v hodině smrti. Já sám ji budu bránit jako svou slávu. (Dn 48)

Pálí mě plameny milosrdenství,

Masopustní odpoledne

V neděli 24. 1. 2010 se konala ve farnosti Hradisko besídka. Děti si připravily pod vedením pí. E. Blešové a pí. J. Koblíhové divadelní, hudební i pěvecké představení, které představovalo poslední ohlédnutí za Vánoce. Krátké pásmo divadel - Herodes a Milosrdný Samaritán v podání dětských „šikulů a šikulek“ potěšilo a pobavilo. Impozantní kostýmy, kulisy a především herecké výkony malých umělců doslova braly dech, zejména Herodes byl k nerozpoznání od pravého. Děti se nám však představily i v jiném směru, k vidění a poslechu byly např. hry na flétnu, elektrické klávesy, básničky a zpěvy, které nám všem připomínaly vánoční čas. Maminky a babičky se postaraly i o občerstvení. Nikdo se nenudil a každý odcházel spokojen s úsměvem na tváři. Díky všem, kteří věnovali svůj volný čas pro prožití příjemného nedělního odpoledne. *M.Škabrahová, účastnice*

P.S. Byl jsem osobně na setkání dětí na faře v Hradisku. Podstatnou část setkání tvořila příprava programu na nedělní vystoupení ve staré škole v Hradisku. Společné setkání začaly děti modlitbou. Každé ze 14 dětí za něco poděkovalo, i ti malí předškoláci vyjádřili v několika větách, jak je k nim Bůh štědrý, děkovali Bohu za své rodiče a mnohé dary, kterými jsou denně obdarovávaní. Na vlastní uši jsem slyšel, jak se dokáže čistá dětská duše setkat s Bohem, prostě a jednoduše modlit. Díky za tyto děti, díky za to, že vyrůstají v úplných rodinách a mají příklad ve svých rodičích. Děti z Hradiska, díky za krásné svědectví. *Žehná vám P. Josef*

Bože, díky i za pana Pavlíčka...

Ríká se, že každý člověk je v zaměstnání nahraditelný. Jestliže z jakéhokoliv důvodu přestane vykonávat určitou práci, třeba si ho již Pán povolá, život jde dál.

Ano, to jsme poznali, když na sklonku léta onemocněl náš kostelník pan Jan Pavlíček. Bohoslužby se, díky Bohu, konaly. Už však nepřipravoval slavnost svatého Mořice, nevedl na hřbitově křížovou cestu. Nebyl „hlavním organizátorem“ výzdoby před Štědrým dnem, byť patřil o Vánocích k nejšťastnějším při pohledu na rozzářené stromky.

Za obětavost, ochotu, dobrosrdečnost, za všechny služby k oslavě Boží mu On sám dal už zde na zemi odměnu. Jeho rozloučení s tímto světem se opravdu podobalo pohřbu státníka. Navíc – naposledy byl ve „svém kostele“ blízko milovaného betléma.

Zvláštní shoda – pan Josef Říha, tatínek otce probošta, dostal před pěti lety od Pána rovněž dárek. Jeho nejdražší a přátelé ho vyprovodili z kostela, v němž smřelky i jesličky se svými blízkými k vánočním svátkům ještě připravoval.

My Mořičtí nevíme, při jakých příležitostech v Sedlnicích nejvíce postrádali (určitě také moc postrádali!) svého kostelníka pana Říhu. Ze však stále chybí „náš“ pan Pavlíček, toho jsem si zvlášť všimla při nedávném úklidu kostela, kdy muži (a nejobětavější farnice paní Malenovská) odnášeli všecku tu „vánoční krásu“. Kolikrát schovával do krabic něco z toho, bez čeho by Vánoce „u Mořiců“ nebyly úplné!

Vybavila se mi vzpomínka na jednu z mých posledních návštěv pana Pavlíčka. Doslechla jsem se, že ho po operaci v Brně převezli do kroměřížské nemocnice a leží na JIP. Cím více se tenkrát na chodbě přibližovalo setkání s ním, tím více jsem se bála všech těch „hadiček“, které asi uvidím. Jaké bylo moje překvapení, když se brzy po mém příchodu pacient začal usmívat jako dřív! A já, šťastná, že se třeba ještě na nějaký čas k nám vrátí, jsem mu dala tři čtyři hubičky. „No toto se nemělo stát!“ zvolal. Ohromena jeho slovy jsem jen dodala: „Čistému vše čisté, to také platí!“ Jeho další reakce byla vlastně bezvadná: „Tož, to je jiná! Tak to je v pořádku!“

Bylo to tehdy milé setkání, dokonce zakončené i zpěvem. Posteskla jsem si totiž, jak velice nám chybí jeho krásný hlas, za který by se nemusel stydět ne jeden operní zpěvák. „No, vidíte, v nemocnici nezpívám, nemám síly.“ Přidal, když jsem začala jednu z nejoblíbenějších písní „Tisíckrát pozdravujeme tebe“. Jakoby se nejen on, ale celý nemocniční pokoj rozjasnil tím neopakovatelným projevem lásky pana Pavlíčka k Panně Marii.

Snad všichni, kteří jsme přišli doprovodit „našeho kostelníka“, jsme chválili otce probošta za promluvu, v níž nám ho znovu přiblížil. (Duch svatý mu asi sám chtěl napovídat.)

Bůh byl k panu Pavlíčkovi mimořádně štědrý. Ve své Prozíravosti věděl, že darované hřivny nepůjde zapomenout. A co my? V duchu se napomínám, abych na něho stále jen nevzpomínala, ale nabídl trochu více času pro potřebu farnosti. On se radoval z každého nového pomocníka slovy: „Práce půjde rychleji! Zase jedny ruce navíc!“

Co dodat závěrem? Děkuji Bohu, že loučení s našimi drahými není navždy. Nejednou přes slzy utěšuji sebe i jiné: „Neboj, není to napořád!“ Věřím, že s panem Pavlíčkem, nenapodobitelným mořickým kostelníkem, se jednou u Pána setkám. Nejsem si však jistá, jestli ho nebudu chtít zase hubičkovat.

Vlasta Machalová

Lednové ekumenické setkání církvi

Setkání zástupců tří z šesti v Kroměříži působících křesťanských denominací na společných modlitbách za jednotu křesťanů v úterý 19. ledna v kostele Panny Marie nebylo příliš navštívené. Bylo chladno, lidé možná tento problém nepovažují za zvlášť palčivý, anebo ... Každopádně osamělé siluety čtyř zástupců v černých talárech se jakoby v ten podvečer ztrácely ve velkém kněžišti, a to i navzdory zeleni vánoční výzdoby, která snad měla ještě připomenout, že Vánoce jsme přece slavili všichni a zároveň (pravoslavní tu nebyli).

Stále mi to „anebo“ vrtalo hlavou. Něco mi tu chybělo, ale nevěděla jsem, jak to pojmenovat. Lidé po „katolicku“ vzorně rozptýlení po jednom či dvou v celém kostele a něco neosobního mezi námi. Co kdyby si ti vpředu teď prostě padli do náručí, nebo vyšli ze sakristie ruku v ruce, co kdyby si jeden přes druhého začali do mikrofonu sdělovat, jak moc jsem tě bratře, sestro vloni potřeboval, jak mi tvá přítomnost pomohla, co se nám podařilo díky vašim modlitbám v životě tohoto města uskutečnit dobrého atd?

Chrámem zatím zněla kající slova proseb o odpuštění, pak evangelium o vzkříšeném Ježíši z Emauz, promluva, prosby zakončené společnou modlitbou Otče náš..., pravdou je už od poloviny 11. století, že neumíme společně slavit bohoslužbu, od 15. století je to ještě horší, a pořád nám to nejde. V úvodu

proseb bylo pak ale zdůrazněné, že nejde o slavení, ale o stání spolu v modlitbě. Evangelický farář si také posteskl, kolik se v Kroměříži najde různých sborů, farností, jen když třeba projde středem města. Opět jsme slyšeli, jak nám to v očích nevěřících ubírá na věrohodnosti.

A pak jsem najednou porozuměla celé atmosféře, i své nejistotě. Že vlastně naříkáme, když už jsme se měli dávno radovat. Že prosíme, když už jsme měli dávno děkovat, že mluvíme o svých slabostech, když už jsme měli Boha ze všech sil společně chválit. Že je dobře, že má Kroměříž tolik různých sborů, tolik vstupních bran ke Kristu.

Lidé dnes věří v různého Boha – boha stromů, kamenů, míst, tajemných čaker a vyzářování a mezi tím vším jsou oázy živé vody, vtěleného Slova – společenství věřících, kteří vědí, že bez Ježíše se opět propadáme do tmy. Jednota pravdivých křesťanů se v současnosti vytváří bez našeho přičinění, jaksí sama, tlakem novopohanství zvenčí. Jednota vzniká mezi všemi, kdo mají otevřené srdce pro nouzi druhých, kdo mají kousek Ježíšova srdce a řídí se jeho Duchem. Já dnes nepotřebuji pro konkrétní pomoc tomuto světu zkoumat, jak jednotlivé církve kdysi vznikly, jak třeba slaví den sedmý, co mají oni nebo my navíc. Problémy lidstva jsou natolik konkrétní a rozsáhlé, že jen když společně, zakotvení v Duchu, opření o Ježíšovo lidství reagujeme prací, účinnou pomocí, s vědomím, že i ti druzí se takto s vlastní obětí zapojují, tvoříme jedno tělo. Všechna studia teologie, Písma, historie, nutně směřují k Bohu zjeveném v člověku pro nás, lidi tohoto času, a toto poznání naplňuje člověka radostí a chválou. V opačném případě vedou od Boha pryč.

Kdysi dávno, když byly děti ještě malé, jsem je po náročném dni rozestrkala do postýlek, zhasla a dům ztichl. Já jsem se moc těšila, až si rozsvítím u své postele lampičku a v klidu si konečně něco budu číst. V ten večer mi došlo, že takto je to i s Církví. Každý máme tu „svou“ neopakovatelnou postýlku, kde jsme sami sebou, kde nabíráme síly, kde je nám moc dobře a nehodláme se jí vzdát, kde se umíme ztišit, setkat se s Bohem důvěrně a opakovaně. Ale pak přijde zase ráno, všichni vyskočí ze svých pelíšků a společnou činností vytvářejí a naplňují celý den. Pokud se nehašteří, roste na Zemi láska. A večer se těší ne na odpočinek, ale až se zase další den setkají. Tenkrát se mi zdálo, že jednota mezi věřícími je velmi prostá a jednoduchá, a že je to ta jednota, o níž Kristus mluvil. Jen dodneška nevím, kde to vážne.

Ovšem určitě je už potřeba začít s trvalými chválami. Se svědectvími, co pro nás Bůh v tomto roce dělal. S vědomím, že jsme tu jedni pro druhé a společně pro ty, kteří dosud byli Bohu vzdáleni. *Eva Blešová*

Výzva!!

Uprostřed proboštské zahrady se nachází nádrž na vodu ve tvaru čtyřlístku. V centru je umístěna malá kamenná fontána. **Najde se někdo, kdo by tuto fontánu přivedl k životu?** Najde se nějaký projektant, domácí kutil, technik nebo nám někoho doporučíte? Přijďte se podívat, až roztaje sníh, což asi nebude tak brzo. Ale přijďte i třeba v zimě si s námi o tom popovídat do farní kanceláře a zapřemýšlet, jak na to.